possit pro salute aīaz. ul' nēcitate
ordinis quacūqz cōtraria vō pauēn
tes pro posse cū thys cōtra volūta
tē eoz̄ sit aliq̄. tuemūr. mag obe
dientes. timuerūt. mmuin et puersa
udicia suos udices üdicantes et
alia mala q̄ plura. Cūqz i quenti
bz sua desideria assequi non pnt.
discurrūt erūqz trāsdūt libenē ad
standū i curijs. et cū opportūitas
oc̄cerint fracile recipūt dignitates
ppt̄ misere carnis curā pch̄dolor
infelicitatē reputātes iopem et
penosā et abiectū semp ducē vitā.
Sed heu q̄ longe i recesserūt isti nō
solū a sapiā sanctoz sed eciam sa
pienciū huius mūdi. Nō sūt isti de
opinione philoz̄ illoz̄ qui dirext
summū bonū pauptatē. sz̄ pocius
de errore opinionis illius p̄batissīe
q̄ felicitatē posuit posperitatem
successūs. sicut tāgit philosophus
primo ethicoz̄. Non sic fecerūt sācti
pres de quoz multis legit i vitis
eoz̄. q̄ vix fugiētes honores sibi
exhibitos. et alia pspa i lonis suis
se ad alia tūs ferebant. i quibus
hys carent rēnuētes cū pph̄eta
dauid hui⁹ gsolacōis habere.
Non sit fcat btūs dnūs qui libēter
morabat cartusone q̄ tholose. ut
hor qd' plures ibidem sustinebat
psecutiones. Nō sic demaz fecerūt
quicūqz vera p̄cipāt sanctitatem.
Nō enī gaudent i pspis sz̄ i tentu.
Unde gregorius. Sā vita plg pspera
q̄ adūsa formidāt. Nec mirū et
plures ei pereūt i pspis q̄m in
adūsis. ꝓbat. Cadent a latē tuo sz̄
simstro adūsitatis mille et decē
milia a dextris tuis sz̄ pspitatis
Cōd autē mirū cū amatores vite
p̄nt̄is formidēt et fugiāt loca i
quibus plures moriūt si sā ama
tores ppue salutis formidāt pspera.
Itē sup illo ubo. Jacobi ꝓ.
Omē gaudiū existimate fres. dicit
glosa. q̄ali nichil hūt in celo. vos

autē mehil. i hoc mūdo. igitur pb
malorū est pspitas i hoc mūdo.
igit̄ nō est sign̄ū i bonū salutis electo
nis. sz̄ pcaub i malū sūt repba
tionis pspitas tpalis. Cōd cōfir
mat gregorius dicēs. cōtinuus suc
cessus tpalis ēēne repbationis in
dicium est. Cuius q̄ potest gaudere
ur suis sollicitus de salute q̄m videt
i se ista signa. Ideo petebat ḡtiā
dauid dicēs. Ffac mecū signū in
bonū. Itē Geneseos xviii. legit̄ q̄ ia
cob cācellauit manū i bñdictione
filioz̄ ioseph sup illū q̄ iuenit
ad sinistram ponēs dextram et
econtra. Cōd dicit sc̄i figurā esse
bñdictionis xp̄i fiet̄ in die nouis
simo qui sup illos quos iuenier
ad sinistram ponet ad dexteram
felicitatis ēēne. Et sup illos quos
iuenier ad dexterā pspitatis po
net ad simstrā i felicitatis eterne.
sicut pz̄ i duite et lazaro de quibz
dicit abrahā. Recepisti bona i vi
ta tua et lazarus simil̄ mala. nūc
vō hic gsolat̄ tu vō cruciaris. Luc
xvi. Cuius igit̄ sane sentēs nō ti
meat iuenire i dext̄ mūdi huius
Itē cū quib⁹ uēit ad hospicia alti⁹
sero et comedit i mane splēdide
nō solet ei pari cena magna. Ti
mere q̄ debent paulubio q̄ hec
inmīb implent̄ ne pua cenam
habeāt in fine. Et ideo dicit Luc
vi. Ve vobis qui saturati estis q
iam ul' nullā cenā habēdo i fine.
Itē nō iuenim̄ aliqui o parij quib⁹
laute volēti bz uuc̄ de die mutuat
pr̄familias sup nicede. et tanto
minꝰ i sero recipiūt de mcede q̄nto
plg recepert i labore. Timendū ē
g̃ illis qui multū hzē volūt dum
adh̄ in labore sūt ne parū iueniāt
de mcede et dicat illi qui talis est
illud ubū. Luc xvi. Recepisti mer
cedē tuā totā ul' i pte. Itē gregoi⁹
i pastoralibz. qui utinā h̄s mūdo
tanq̄ nō utant. ut videlicet sic q̄

nobis suppetūt.

nobis suppetūt ertibus. seruiat ḡtia
a supne dilectionis studio ammū
non mflectūt. Itē admonēdi sūt q̄
qualiter pspexerint ne cū cūctis ad
votū succipiūt dantē ḡtē negligūt
si i thys que dant̄ aīmū figūt. Cuius
auīē habens hic pspera gl'iari pt̄
q̄ i thys aīmū non figat q̄ eoz̄ oc
casione a supna dilectione non re
trahat. Cuius g̃ ille est qui thys
utat̄ ut debz. Cūtū igit̄ timenda ē
a seruis dei eoz̄ habundāa qua
uis difficile bñ uti. Ideo er pretnee
subtraxit prudēcia diuina ista e
lectis ne abusū in malū eis gūtūt̄
Gregoz. Electis sub regimine aspū
facit ne dū detinet̄ in via obliuis
cant̄ eoz̄ qui sūt i patria. Cōd enī
sūt quib⁹ ista pspera auertunt
cor a celestib⁹ ad se. Itē aduisitates.
multos erudiūt. sz̄ pspitates. mul
tos decipiūt. In eis enī latet ha
mus sub esca. Unde dicit̄ in ypotā.
Habacuc primo. Totū i hamo sublē
uauit. Cuius igit̄ sapiens debet ā
plenam pspa et nō poiꝰ formidāe. Ut
dicit crisog. Cū oīb⁹ fortuna timē
da sit magis timēda est pspa q̄n
adūsa. Illa enī seiūcto erudit ista
blandiendo seducit. Qz magis picu
losa ē pspitas illis q̄ fuerūt paupes
Capitulum vicesimū Quartum.

Licet autē oīb⁹ seruis dei sit ti
menda pspitas ut patet ex
pmissis magis tñ illis q̄ de paup
tate venerūt. q̄ntacūqz enī ad
cōtraria morbos generāt. Sic et
tristis er hoc nulla solet ocurpūt.
Isti ei sūt qui exeūtes de medio car
ceris. Et sicut vers̄ famelicus plg
solet excedē i furiendo pspis. Inde
est q̄ salomō caiū reddit. Proub⁹
xxv. illū qui hmōi est dicens. Mel
inuenisti. q̄d sufficit tibi. Isti eciam
fortq adheirētes relictis fugiunt.
et plg erhorret̄ āgustias pene th̄
erpti miserias sicut camis [illegible] exusti

semel plg timet aquā calidā. Inde
est q̄ ihē. xxxvi. rogue regē ze de
cham dicēs ne reducas me i do
mū ionathe ne morar ibi. Apud
eum enī fuerat i multa angustia
et tedia. Isti enī solent plg tanter
gl'iari cum illis qui dicūt. Jacob. i.
Gaudeūs dūs duites fū sumg. In
istis eciā plg solet ratio absorberi a
pspis sicut aqua fracilg absorbet
hominē qui nō est i aqua nutrity
q̄ pisces qui cōmūe fiunt ibi. Genes
xl viii. Sucrescētibz pspis oblitꝰ ē
pincerna mīp̄tis sui. Isti uteri⁹ ha
bundācia solet i tristis rebellionem
ducere. Deut. m. cauteo. Inuicē
eū in tra deserta i loco horroris et
vaste solitudinis. Et pg cōstituit
eū sup excelsam trā ut comederet
fructg agroz ut sugēt mel de pet.
Et post micrassatꝰ est dilectus et re
calcitrauit. Facile igit̄ qui fuerūt
pauperes exceditur i ventis pspitā
plg adhereūt plg gloriant̄ tam
plg sopit̄ i eis raco. et nō plg ribel
lant. Et filij isr̄l plg p̄cesse legunt̄
habitu habūdancia de tra p̄mis
sionis quā in angustia egipcia
re fruuerūs. Tā igit̄ i istis tā pi
culosa est pspitas vite. augustin⁹
ipis extollencia de hui⁹moi iter
dicit. Nō enī vē debent tales se repu
tare felices. sz̄ potiꝰ infelices. cum
eos facile tot mala sequat̄ i pspis.
Sequit̄ nec erigāt cuncē q̄a sonāt̄
eis ad quos forte accedē non au
debant. Contra pauperes q̄ i religio
ne superbiunt Capitulū xxxvi. q̄nto.

In scripturis diuinis armatꝰ
cuius sonat i pugnationem.
Unde Job xv. d̄r de ipso in pugnu cuncē
armatꝰ est. scilicet aduſ deū. Indu
ratio sonat rebellionē. Ieme xxv.
Induruerūt cuncē sua et nō audie
runt sermonē meū. Erectio vō so
nat in elationē ut hic. Unde spūs
elationis repuerū q̄nq; sedisse in
cuncē. Exēplū i antiquis patribz

Ex.